

A hachanah for 11 Nissan 5785 with Rabbi Shais Taub – SoulWords

> Day 10 Eve of 20 Adar

> > <u>אגרות קודש</u> <u>כרך ו</u> א'תרצא

"To an Appeal to Build a Holocaust Memorial in Paris"

Printed in Igros Kodesh Vol 6, Letter 1,691

By the Grace of G-d 7th of Tamuz, 1952

To my dear and esteemed relative, Rabbi Yitzchak

Greetings and blessings!

I have received your letter dated the 23rd of May, albeit somewhat belated, along with the attachments.

I recall what my revered father-in-law, the Rebbe, told me regarding the center you established and the anticipated benefit that could come from it. He also participated in this endeavor with his personal donation to support this objective. Therefore, there is no need for my approval. Nevertheless, I too, "following the king," express my admiration for what was done in this regard. Through our office, my participation in the center's activities will be sent in the amount of fifteen thousand francs.

ב"ה, ז' תַּמּוּז, הַ'תשי"ב

ש"ב וו"ח אי"א נו"מ עוֹסֵק בצ"צ אִישׁ בַּעַל מֶרֶץ וְרֵב פִּעַלִים וְכוּ' מו"ה יָצְחַק שַׁי'

שָׁלוֹם וּבְרָכָה!

קבַּלְתִּי מִכְתָּבוֹ מֵהָ-23 לְחַדֵּשׁ מַאי עִם הַמְּצֹרָפִים אֵלָיו, אַף כִּי בָּאִחוּר זְמַן קְצָת.

ְּזוֹבֵר אֲנִי מָה שֶׁאָמַר לִי כ"ק מו"ח אַדְמוֹ"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע בְּעִנְיַן הצענטער שֶׁעָשָׂה וְהַתּוֹעֶלֶת שֶׁיֵשׁ לְקַוּוֹת מִמֶּנוּ, וְהִשְּׁתַּתְף ג"כ בְּנִדְּבָתוֹ הַפְּרָטִית לְתַכְלִית זוֹ. וּבְמֵילָא אֵין צֹרֶךְּ לְהַסְכָּמָתִי. ובכ"ז הִנְנִי בָּא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ גַּם אֲנִי בְּהַבָּעַת יִשֵּׁר חֵילוֹ עַל מָה שֶׁעָשָׂה בְּהַנָּ"ל, וְעַל יְדֵי אֶמְצָעוּת לִשְׁכָּתֵנוּ יְקַבֵּל ג"כ הְשְׁתַּתְּפוּתִי לִפְּעֻלוֹת הצענטער בִּסְכוּם שֵׁל חֵמִשָּׁה עֲשֵׂר אֵלֶף פְרֵנָק.

בְּמָה שֶׁכּוֹתֵב בְּמִכְתָּבוֹ בְּעִנְיַן הֲקָמַת מַצֶּבֶת זִכָּרוֹן "קֶבֶר פּוֹן אוּמְבָּאקָאנְטֶן אִידִישֶׁן מָארְטִירֶער" בָּעִיר פָּרִיז, הִנֵּה אַחַר בַּקָשַׁת סְלִיחָתוֹ אֲשֶׁר אֵין דַּעְתִּי

Regarding your letter about erecting a memorial monument, "Tomb of Unknown Jewish Martyrs," in Paris, I request your forgiveness for not sharing your opinion. I cannot help but imagine how those holy martyrs, who were killed sanctifying G-d's name, would react to the proposal of establishing a monument in their memory in central Paris, led by an association of righteous individuals—"chasidim" indeed, but still "Righteous Among the Nations" ("chasidei ummot ha'olam"). How would they respond to such a proposal?

Especially now, when there are literally hundreds, thousands, and even tens of thousands of living martyrs, both known and unknown—who are in desperate need of physical sustenance, and even more who hunger spiritually.

The primary obstacle to meeting their needs is a lack of resources. Therefore, if any sum of money is raised, the question immediately arises: Should it be used to erect a stone monument in a prominent public square in Paris so that passersby will remember that millions of Jews were killed for sanctifying G-d's name? Or should it be used to sustain the lives of those who are starving and thirsty, in both physical and spiritual senses?

In my opinion, the answer is unequivocal.

מְכֻנֶנֶת לְדַעְתּוֹ הוּא, הִנְנִי מְצֵיֵר לְעַצְמִי אֶת אֵלוּ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁנֶּהֶרְגוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וּתְגוּבָתָם עַל עִנְיַן הֲקָמַת מַצֵּכָה לְזִכְרָם בְּאֶמְצַע עִיר פָּרִיז וְעַל יְדֵי אֲגֻדָּה שֶׁבְּרֹאשָׁהּ עוֹמְדִים חֲסִידִים אֲבָל חֲסִידִים דְאֶמוֹת הָעוֹלָם, מֶה הָיוּ הֵם אוֹמְרִים עַל סִבָּרָה כָּזוֹ.

וּבִפְרָט אֲשֶׁר עַתָּה יֶשְׁנָם מֵאוֹת וַאֲלָפִים וּרְבָבוֹת מֵרְטִירְעֵר חַיִּים, וִידוּעִים, הַנָּצְרָכִים לִפְרוּסַת לֶחֶם בְּגַשְׁמִיוּת, וּבְמִסְפָּר עוֹד רַב יוֹתֵר מִזֶּה לִפְרוּסַת לֶחֶם בִּרוּחָנִיוּת.

וְהָסִבָּה הָעָקָּרִית שָׁאֵין מְמֵלְאִים רַעְבוֹנָם בָּזֶה הוּא חֹטֶר הָאֶמְצָעִים. וּבְמִילָּא אִם אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיג אֵיזֶה סְכוּם שִּיְּהִי', הֲרֵי תַּכֶּף נוֹצֶרֶת הַשְּׁאֵלָה אִם לְהָקִים בִּסְכוּם זָה מַצֶּבֶת אֶבֶן בָּעִיר פָּרִיז בְּכִכַּר נִרְחָב, כְּדֵי שֶׁהָעֻבָּר בִּרְחוֹב זֶה יָדַע אוֹ יִזְכֹּר שָׁבַּמָה מִלְיוֹנִים יְהוּדִים נֶהֶרְגוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם, אוֹ לְהִשְׁתַּמֵשׁ בִּסְכוּם זֶה לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ רְעַבִים וּצְמֵאִים כִּפְשׁוּטוֹ, אוֹ רְעַבִים וּצְמֵאִים לְדַבֵּר הוֹּי' חַיֵּי הַחַיִּים. וּפְתְרוֹן שְׁאֵלֶה זוֹ בִּמְדָמֶה לִי שָׁאֵינָנוּ בְּסָבֵק.

אֱמֶת שָׁיֵשׁ מֵעֵין אֲמַתְלָא לַסְּבָרָה הַנָּ"ל, כִּי לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ רָעב וְצָמֵא כְּבָר נַעֲשֶׂה דָּבָר רָגִיל וּמַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם, וְלֹא כָּל אֶחָד יַפְרִישׁ מִכַּסְפּוֹ עַל זֶה, משא"כ לְהַעֲמִיד מֵצֵבָה גְּדוֹלָה בְּעִיר גְּדוֹלָה שֶׁיָדְעוּ מִזֶּה כַּמָה גְּדוֹלִים מִיּשְׂרָאֵל וְנֵם כַּמָּה גְּדוֹלִים מִחְסִידִי אָמוֹת הָעוֹלָם - הִנֵּה בָּזֶה יִשִּׁתַּפִּוּ בִּּרָצוֹן וּבִחֵפֵץ.

Although the idea of building a monument can be partially justified—given that helping the hungry has become routine and not everyone will be inclined to donate for that purpose, whereas a large monument in a major city that will be known by many prominent Jews and non-Jews, may attract more willing participants—it is still difficult to justify spending thousands of dollars on some stone and earth in a corner of Paris when thousands upon thousands of Jews, both in the Holy Land and abroad, are crying out for urgent help.

I repeat my request for forgiveness for not agreeing with your opinion, and I hope you won't take offense.

With blessings and respect to you, your wife, and the entire household, my dear relatives, may you live and be well.

אֲבָל אַחֲרֵי כָּל זֶה קָשֶׁה לְהַחְלִּיט וּלְהַסְכִּים לְהַשְּׁקִיעַ אֲלָפִים דּוֹלָרִים בְּאֶבֶן וּבְעָפָר בַּפִּנָּה בְּפָרִיז, כַּאֲשֶׁר אֲלָפִים וּרְבָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל באה"ק ת"ו וְגַם חוּץ לָאָרֶץ צוֹעֲקִים לְעֶזְרָה דְּחוּפָה.

אֶבְפּׂל בַּקֶשַׁת סְלִיחָתוֹ עַל מָה שֶׁכָּתַבְתִּי לְעֵיל שֶׁלֹּא כְּדַעְתוֹ הוּא, וְתִקְנָתִי חֲזָקָה שָׁלֹּא יַקְפִּיד עַל זֶה.

> בִּבְרָכָה וְכָבוֹד לוֹ וְלַזּוּג' וּלְכָל ב"ב שֵׁיִחִיוּ, ש"ב.